

На хвилях припливу. Книга 1

КУПИТИ

Лайла Джеймс - молодша сестра мого найкращого друга. Я знаю її змалечку, та тепер - це спокуса, перед якою неможливо встояти. Брат Лайли просить дати їй роботу в моєму ресторані, і я погоджуюся. Неочікувано дівчина звертається до мене з проханням: вона хоче, щоб я став її першим. Жодних зобов'язань, жодних почуттів - просто інтрижка на літо. Лайла запевняє, що не закохається. От тільки чи можу я пообіцяти те саме?

Один

Г'Ю

Я вмовстив дупу на стільці біля барної стійки в ресторані «Рейнольдс», який відкрив кілька місяців тому. Справа процвітала, але через відкриття цього закладу, окрім якого мені також доводилося керувати пабом та батьківською закусною, я майже не спав. Всупереч моїм очікуванням, з моменту відкриття робота тут кипіла. Нам страшенно бракувало персоналу, і я потребував підмоги.

Двері відчинилися, і сонячне світло залило приміщення, освітивши мармурову барну стійку та просту на вигляд дерев'яну підлогу. Всередину увійшли два моїх найкращих друга, Тревіс та Бракс, із грюкотом зачинивши за собою двері.

— Привіт, пробач нам за спізнення. Я приніс сендвічі. -

Тревіс змахнув пакунком та підійшов до мене.

— Дякую, що прихопив. — Я підвівся й обійшов барну стійку, щоб взяти кожному з нас напій. — Будете пиво?

— Авжеж, бляха. — Бракс сів, підсунувши стілець. Цей хлопець завжди готовий до будь-яких пригод.

— Ні. Мені ще повертатися на роботу, тому поки обмежуся водою. Ті бовдури й цвяха не заб'ють, якщо я не наглядатиму, — пробурчав Тревіс.

Я засміявся й простягнув ім напої, прихопивши для себе колу. Тревіс, як підрядник, займався більшістю об'єктів нового будівництва в місті. Над цим рестораном він працював безперервно протягом місяців. Щоправда, Тревіс заробив репутацію завжди роздратованого покидька, якого нервували майже всі. На наше з Браксом щастя, ми товаришуємо з ним ще з дошкільного віку, тож нам зазвичай не перепало.

— Ти впевнений, що зараз не надто їх пильнуєш, знову? — Я звів брову й дістав свій сендвіч.

— Ага. Іноді на роботі ти ще та сволота. Певен, що причина не в твоїй зацикленості на контролі? — спитав Бракс із набитим ротом.

Бракс володів найбільшою компанією з нерухомості в Бухті Коттонвуд і свої справи вів якнайбільш розслаблено. У роботі ці двоє були як день і ніч, тоді як моє місце було десь посередині між ними.

Пфф... не починайте. Хіба я маю вибір, адже варто мені відвернутися, як ті вже байдикують. — Він похитав головою та примружився, дивлячись на мене. — Ти маєш якийсь утомлений вигляд. Впевнений, тобі вже несила чекати, коли Лайла візьметься допомагати. - Молодша сестра Тревіса мала приїхати додому на кілька місяців, крім того, вона погодилася попрацювати зі мною в ресторані.

— Ага. Від тебе зараз віє вайбами Трева, ба більше, я не витягну двох, чорт забирай, наглядачів у своєму житті. — Бракс потягнувся по своє пиво.

— Та я, бляха, тону, чуваче. Більш вдалої миті для її допомоги, хоч і тимчасової, годі й шукати. — Я відкусив шмат індички з житнім хлібом і знизав плечима.

Тревіс заходився розглядати мене.

— Це місце — та ще авантюра, а ти й без того намагаєшся одночасно керувати своїми «Бургерами та кухлями» та «Гарріті». Ти не можеш бути в трьох місцях одночасно, друже. А ще й плануєш розширення в місто? Варто добре поміркувати, як дати раду всьому цьому лайну. Лайла геніальна, тож, сподіваюся, вона допоможе розрулити все й налагодити процес за кілька місяців.

Він мав рацію. Я став самотужки опікуватися нашими сімейними ресторанами після виходу батька на пенсію, а з відкриттям власного закладу взагалі ледве тримаюся.

— Не можу повірити, що кажу це, але ти маєш рацію. І тобі відомо, як мені важко погоджуватися з ось цим, — сказав Бракс, вказуючи великим пальцем на Тревіса. — Але тобі потрібна допомога, бо інакше вигориш.

— Згоден. Самі знаєте, як я не люблю втягувати інших людей у власний бізнес, але, звісно, Сніжці довіряю. — Я проковтнув і відповів, вживши прізвисько Лайли, яким завжди її називав.

Усі мої брати й сестри були зайняті своєю кар'єрою, а молодша сестра Джорджія відвідувала літні курси і в грудні мала закінчити коледж. Я навіть і не думав звалювати на них своє лайно.

— Ага, гадаю, вона дуже тобі допоможе, а як поїде, по-дивишся, чи потрібно наймати більше людей на повний робочий день. Лайла точно впорядкує увесь цей безлад. — Тревіс потягнувся по свої чипси, а потім розірвав упаковку.

— Та й не лише через роботу ти якийсь напружений. Дай вгадаю, давно ні з ким не спав, — гигикнув Бракс. Він сказав це надто голосно. І, звісно, мерзотнику видалося кумедним, що я трохи вгруз у ці справи. Два місяці я не ходив на побачення, бо кожну вільну годину витрачав на сон, але однаково не висипався.

— Дякую, що зауважив, бовдуре.

— Друже, ти ж донжуан, тому завжди киснеш без жіночої ласки. Не соромно хотіти секс-відради.

— Та господь з тобою, він трахається увесь час. Для нього це точно не проблема. — Тревіс закотив очі.

— А може, мені вже набридло забавлятися. Вік дає про себе знати. Не всім нам пощастило одружитися зі своїм шкільним коханням, — відповів я.

Він кивнув із набитим ротом та потягнувся по воду.

— Поплач мені ще. Я ж не Г'ю клятий Рейнольдс, найвидатніша зірка Бухти Коттонвуд.

— Не вдавай скромного, похмурий виродку. Тобі не личить, — відказав я.

— Боже збав. У цього гімнюка немає навіть краплі скромності. — Бракс гмикнув. — Досі не розумію, як Шей погодилася вийти за тебе заміж і виношувати твоє похмуре потомство... але, знаєш, подарованому коневі в зуби не заглядають.

— Теж не зовсім розумію, брате, — відповів Тревіс.

— Вона найкраща. Не зганьбися. — Я потягнувся по склянку й зробив ковток. Вони лише нещодавно дізналися про вагітність Шей, і Тревіс досі намагався усвідомити той факт, що скоро стане батьком. — До

речі, Сніжка була тут учора з Делайлою, Слоан та Ріною. Ти досі переймаєшся через її повернення?

Плечі Тревіса напружилися, щойно я згадав про рішення його молодшої сестри повернутися додому на кілька місяців. Звісно, я вирішив промовчати про те, як вчора мій член напружився від її появи. Сестра Трева завжди була вродливою та милою, але, дідько, коли чотири роки тому вона поїхала з Бухти Коттонвуд, я бачив у ній лише дитину. Але Лайла, бляха, Джеймс більше не була дитиною. Вона закінчила коледж і повернулася додому. Я називав її Сніжкою скільки себе пам'ятаю, бо немає такої дитини, яка захоплювалася б «Білосніжкою» більше ніж ця дівчинка, а її темне волосся й уся та миловидність лише допомагали асоціації закріпитися.

Рекомендована література

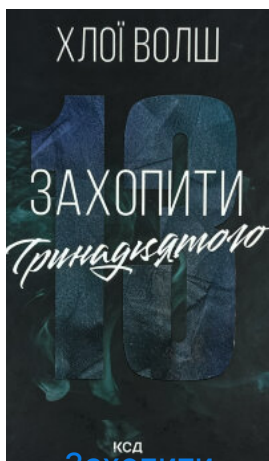
Провулок світлячків

Служниця спостерігає
(Служниця #3)

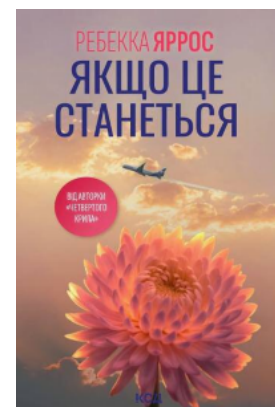

Соловей

Захопити
Тринадцятого

Тканина наших душ.
Гарлоу Санктум. Книга
1

Якщо це станеться

Перейти до категорії
Проза

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ